

[Holstein.]

holdsordre i ethvert Tilfælde uopholdeligt indhentes, og i intet Tilfælde maa der skrides til Angreb uden Regeringens Ordre, medmindre det sker som Forsvar“. Ja, det er jo sørgeligt, at man, naar man skal diskutere Militær- og Udenrigspolitik med den højtærede Udenrigsminister, saa er nødt til at begynde med elementær Logik og elementær Grammatik.

Nu kan det vel ikke bestrides, at en tilsigtet Neutralitetskrænkelse, en forsætlig Neutralitetskrænkelse, er ensbetydende med et Angreb paa Danmarks Neutralitet. Ikke desto mindre staar der i første Del af Instruksen, at selv om et saadant Angreb finder Sted, maa der intet gøres, uden at man forud har indhentet Forholdsordrer af den højtærede Forsvarsminister. Men samtidig staar der, at hvis Skibschefen bliver angrebet, selv om ingen Krigserklæring foreligger eller er kommet til hans Kundskab, kan han straks forsvare sig til det yderste. Jeg tør nok sige, at en saadan Instruks er vel egnet til at skabe Sikkerhed og Tryghed blandt Hærens og Flaadens øverste kommanderende under Krigsforhold!

Men eet viser den klart og uimodsige- ligt, nemlig at det danske Militærberedskab ganske givet kunde og skulde i paakom- mende Tilfælde anvendes til forsvars- og kampmæssige Opgaver. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde det da ogsaa have været en Forbrydelse af den højtærede Forsvars- minister og af Regeringen at faa Militær- udgifterne forøget til Sikringsstyrken til Lands og til Vands med Hundreder af Millioner i Krigsaarene, naar Opgaven for Militærberedskabet kun var, kun skulde være og kun kunde være saakaldte Politi- bevogtningsopgaver.

Den højtærede Udenrigsminister gaar derefter over til at konstruere nye Vejr- møller, som han fører mægtige Attakker imod, Vejrmøller, som han paastaar er rejst af de Konservative, men som er konstrueret af ham selv. Han siger, at det paastaas, „at vi behersker Adgangen til Østersøen, at vi er en Portvagt med Nøglen til Øster- søen, at vi kan aabne og lukke“. Men det er der ingen konservativ Politiker, der nogen Sinde har paastaaet, ingen. Nej, hvad vi har paastaet, er dette, at Danmarks geo- grafiske Beliggenhed er ensbetydende med en Nøglestilling til Østersøen, og at denne Nøglestilling til Østersøen i Tilfælde af Krig selvfølgelig har den største strategiske Betydning for de interesserede krigsførende

Parter. Strategi, højtærede Udenrigsminister, det er anvendt Geografi med det Formaal at opnaa de størst mulige militære og po- litiske Fordele med det mindst mulige militære Offer.

Saa siger den højtærede Udenrigs- minister endvidere, at „med de nuværende Flaadeforhold er det ikke til at tænke sig, hvorledes der skulde komme alvorlige Kampe mellem nogenlunde jævnbyrdige Flaader om Adgangen til Østersøen — det er muligt, at der en Gang ud i Frem- tiden vil blive et helt andet Styrkeforhold mellem Flaaderne“.

Hvad er det, den højtærede Udenrigs- minister her forsøger paa? Det er at give den offentlige Mening Indtryk af, at der indtil videre, ud i en lang Fremtid, er Fred og ingen Fare for Danmark ved Østersøen, thi for det første har det ingen Nøglestil- ling ved Østersøen, og for det andet er Styrkeforholdene mellem de nuværende Flaader saa vidt forskellige, at der slet ikke er nogen Fare eller grumme lidt Fare for Danmark i Tilfælde af en Østersøkrig.

Ja, men der spørges ikke, hvorvidt Flaaders enhedsmæssige Jævnbyrdighed er Kriterium for, om der er Mulighed for, ja, Fare eller Sandsynlighed for alvorlig Kamp om Adgangen til Østersøen. Thi hvis Dan- mark ved sin geografiske Beliggenhed er en meget værdifuld strategisk Stilling ved Indgangen til Østersøen, og de danske Gen- nemsejlingsfarvande forholdsvis let kan spærres af en Stormagt med en i Sammen- ligning med en anden Stormagt relativt svag Flaade, saa er Spørgsmaalet jo aktu- elt. Det kunde jo tænkes, at en Stormagt med en meget svag Flaade, naar den havde Mulighed for hurtigt at indtage en strategisk vigtig Stilling og kunde gøre det forholdsvis let uden store militære Ofre og med Ud- sigt til Held, saa vilde gøre det, selv om Modparten har en langt langt større og mere overlegen Marine.

Efter først at have paavist eller søgt at paavise, at Faren for Danmark tilhører en uvis Fremtid, gør den højtærede Uden- rigsminister dog den Indrømmelse, at „den Tilstand, der bestaar i Verden for Tiden, er usikker“, men siger han: „Megen Betryg- gelse er der i de Bestræbelser, som knyt- ter sig til Folkeforbundet“. Ja, det er der maaske. Men der er da i hvert Fald in- gen Betryggelse i den Kendsgerning, at disse Bestræbelser paa Nedrustningspoli- tikkens Omraade foreløbig ikke har ført til Resultater. Og der er vel heller ikke nogen Betryggelse i den Kendsgerning, at